

JEE SUKSEN SYNTYMÄ

Kedon paimenet

Paimen

Paimenia ja varsinkin lammaspaimenta Raamattu käyttää kirjaimellisessa merkityksessä ja hengellisenä vertauskuvana. Niinpä sana pastori on johdantoa tälle sanalle.

Paimenen varusteet

Paimenen varusteisiin kuului linko kuten Daavidilla oli ja laukku, jonne Daavid keräsi viisi kiveä taistellakseen Goljatia vastaan. Linko oli ase jolla kivet heitettiin. Sitten oli sauva. Tavallisesti siinä oli koukku päässä, jolla saattoi auttaa rotkoon pudonneen lampaan ylös. Vesileili myös oli paimenella, sillä hän itse tarvitsi vettä ja joskus myös lammas, jos vesilähde oli kaukana tai kuivunut. Nuija oli myös paimenen varusteita.

Jeesus paimenena

Jeesusta usein kuvataan siten, että hän kantaa heikkoa karitsaa hartioillaan. Se näyttää hellältä ja onkin sitä. On hyvä silti huomata, kuinka lampaan takapää on hyvin lähellä Jeesus-paimenen kasvoja. Siinä ei voi vältyä peräpään hajuhaloilta.

Kedon paimenet

“Herra on minun paimeneni, ei minulta mitään puutu.” (Psalmi 23:1)

Olikohan tämä psalmi tuttu niille kedon paimenille, joille ilmestyi enkeli: **“Älkää peljätkö; sillä katso, minä ilmoitan teille suuren ilon, joka on tuleva kaikelle kansalle; teille on tänä päivänä syntynyt Vapahtaja, joka on Kristus, Herra, Daavidin kaupungissa.”**(Luuk.2:10,11)

Vertauksena tämä toimii siten, että usein heikon ihmisen syntihaavat märkivät ja haisevat samalla tavalla. Silti Jeesus kantaa tällaistaakin lauman jäsentä, ettei hän vain jäisi eksyksiin.

Nyky aika on etäännyttänyt ihmiset lampaista ja siitä maailmasta, jota on paimenten elämä.

Internet, viestit ja pikasilmäykset kavereiden edesottamuksiin eivät helposti johda sellaisiin vertauskuviin, joita voisi käyttää hengellisen elämää virkistävinä kuvina.

Kuitenkin siinäkin maailmassa on paljon niitä lampaita, joita Jeesuksen täytyy nostaa harteilleen, kun heikoksi käynyt jäsen ei jaksakaan omin voimin kulkea ja aivan kuin havahtuu hetkiseksi, että onko olemassa jotakin muutakin maailmaa kuin bittiavaruus. Lammasta onkin sellainen eläin, että kun se joutuu eroon laumasta eikä löydä siihen takaisin, se toisinaan menee shokkiin eikä sillä silloin enää jalat kannata. Silloin paimenen täytyy ottaa lammasta kannettavakseen. Ehkä niitä virtuaalilampaita on jossakin päin olemassa.

Tätä ei kerrota ainakaan aivan suorasti. Kuitenkin paimenet edustivat sen ajan yhtä median muotoa. He kertoivat tallin seimessä olleille sen sanan, jonka he kuulivat enkelin ilmoituksena ja josta sanotaan: **“Ja kun he tämän (siis Jeesus-lapsen) olivat nähneet, ilmoittivat sen sanan, joka oli puhuttu heille tästä lapsesta. Ja kaikki, jotka sen kuulivat, ihmettelivät sitä, mitä paimenet heille puhuivat.” (Luuk. 2:17,18)**

Paimenet tässä edustivat mediaa Israelin kansan keskuudessa toisin kuin olivat Itämaan tietäjät, jotka olivat pakanamaan asukkaita. Kedon paimenet ovat esimerkki oikeasta seurakuntapaimenesta, sillä he puhuivat sen sanan, joka oli heille ilmoitettu. He eivät puhuneet omia tunteita siitä

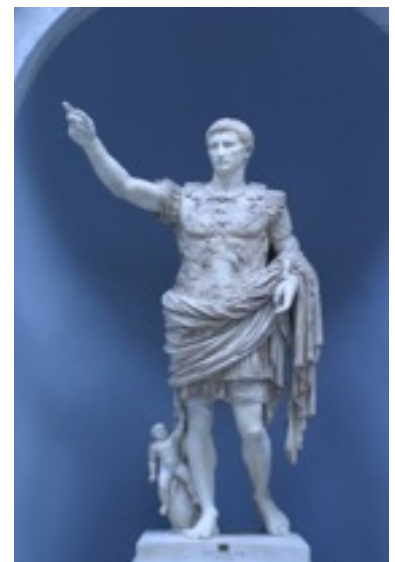
vaan sen sanan, jonka enkeli oli antanut.

Paimenet olivat siis yöllä vartioimassa laumaansa. Jeesus oli syntynyt muutama tunti aikaisemmin. Johonkin aikaan paimenet toivat laumansa aitaukseen, joten tämä tapahtui ennen sitä. Moni tiedemiehen tai naisen nimeä kantava on sitä mieltä, että Jerusalemin seudulla ei paimenneta lampaita yöllä, koska siellä joulun aikaan on liian kylmä.

Varmaan Jerusalemin seudulla onkin hieman viileää joulun aikaan öisin. Tosin Luukas ei mainitse, että siellä oltiin yleensä paimentamassa siihen aikaan vaan, että silloin kun Jeesus syntyi, silloin oltiin. Vuosittain ilmasto vaihtelee. Ei Suomessakaan yleensä joulun aikaan pelata golfia viheriöllä. Kuitenkin tässä muutamia vuosia sitten Porissa pelattiin Loppiaisena viheriöllä golfia. Joten se siitä.

Edellisissä lukujaksoissa olen tuonut esiin ja jäljemmissä jaksoissa tuon todistusaineistoa sille, että Jeesus syntyi 11.9.3 eaa. Jäljempänä esitetään myös todisteet Herodeksen kuolemasta, joka ei ollut vuonna 4 eaa.

Vaikka Luukas ei mainitse vuotta, milloin Jeesus syntyi, hän satoi tapahtuman aikahistorialliseen haarukkaan. Ensiksi hän mainitsee sen tapahtuneen keisari Augustuksen hallitessa, tosin se aikahaarukka on useita kymmeniä vuosia (27 eaa-14 jaa). Sivumennen sanoen kysymys ei ollut veroluetteloihin kirjautumisesta vaan yleensä väestörekisteriin kirjautumisesta. Toiseksi asiaksi Luukas mainitsee Kyreniuksen eli Quiriniuksen olleen maaherrana. Siinäkin on käänkösvirhe, sillä alkuteksti sanoo, että Quirinius josta tuli maaherra. Hän ei siis ollut maaherra Jeesuksen syntyessä vaan hän oli sotilaskomentajana, hegemonuontos nimikkeellä. Maaherraksi hän tuli vuoden 6 vaiheilla jaa.

Ei liene mitään syytä vähätellä Luukkaan taitoja kirjoittaa asioista niinkuin ne tapahtuivat. Luukas oli älykäs, kouluttautunut, motivoitunut ja lähellä alkuperäisiä lähteitä (paljon lähempänä kuin tämän päivän kriitikot), joista hän saattoi tarkistaa tietonsa niinkuin hän asian ilmaisee teoksensa alussa: **“tarkkaan tutkittuani alusta alkaen kaikki, olen päättänyt kirjoittaa ne järjestyksessään sinulle, korkea-arvoinen Teofilus.”** (Luuk. 1:3)

Mutta paimenet. Kannattaisi hieman miettiä sitä, miksi taivaallinen sanoma julkistettiin ensimmäiseksi kedon paimenille eikä esimerkiksi kirjanoppineille, fariseuksille, ylipapeille...

Paimenia pidettiin alhaisimpaan säätyyn kuuluvina, eivätkä he oikein mahtuneet kunnolla ihmissäätyinkään. He eivät kelvanneet esimerkiksi oikeudessa todistajiksi. Oikeiden, “Jumalaa pelkääväisten” juutalaisten mielestä paimenet eivät noudattaneet lakia eikä isien perinnäissäädöksiä. Heistä kerrottiin jopa sellaista, että kun he toivat lampaista kedolta yöksi aitaukseen, heillä oli niitä enemmän kuin aamulla lähtiessä oli ollut. Ja jos puuttui, kenen laumasta he kävivät puuttuvan tilalle omimassa lampaan.

Miksi siis heille, laittomuuksien tekijöille enkeli toi viestin Jumalan Pojan syntymästä? Niin siinä Jumala osoittaa valtasuuruutensa, että hän ei tarvitse itseään korostavia ihmisiä, herrahississä pönöttäviä vaan käyttää maan hiljaisia ja nöyriä ihmisiä. Se saattaa joskus tuntua erikoiselta. Jos sitä vertaisi maallisten asioiden hoidossa kuvitteelliseen tapahtumaan, jossa esimerkiksi Venäjän hallitsija päättäisi palauttaa Karjalan Suomelle. Niin silloin hän lähestyisi Suomessa jotakin yömajan asukasta ja vihjaisi, että voisitko viedä sanaa tästä eteenpäin ylemmälle taholle. Kuitenkin Jeesus on enemmän kuin Karjala, enemmän kuin Venäjä...

Lyhyesti voidaan todeta, että Jeesuksen maailmaantulo kävi Raamatussa ilmoitetulla tavalla. Joka ei siihen usko, ei häntä kukaan velvoita tekemään omia harhaisia kuvauksiaan, kuinka kaikki olisi tapahtunut toisin.

Kenties paimenet olivat harvoja ihmisiä, jotka tuolloin olivat hereillä. Se ei nähtävästi ole syy heidän valintaansa. Jeesus siis syntyi 6-7 aikaan illalla. Se

päivä oli tuolloin vuoden ensimmäinen päivä, torvien soittamisen päivä, kuninkaan virkaan asettamisen päivä. Oikein sopiva Jeesuksen syntymälle. Jerusalemissa oli melko varmasti koolla koko kaupungin kerma vielä tuohon aikaan juhlimassa. Vaikka he mitä todennäköisimmin olivat hereillä, he eivät olleet Jumalalle otollisia viestinviejiä.

Jumala usein tekee työtään, kun on pimeä. Alussa, mikäli muistinne ulottuu niin pitkälle, kun maailmoja luotiin, oli pimeys syvyyksien päällä. Kun Jeesus naulattiin ristille, oli kuudes hetki ja yli koko maan piirin tuli pimeys niinkuin Luukas siitä kertoo. Ja kun Jeesus tuli maailmaan illalla, oli jo pimeä. Ihmiset kyllä osallistuvat pimeisiin töihin, kuten se Jeesuksen naulaaminenkin ristille tapahtui mutta se oli Jumalan säätämys, joka toteutui sillä tavalla.

Jumalan kirkkaus ympärivalaisi paimenet. Kreikan kielen sana doxa tarkoittaa Herran kirkkautta. Kysymys ei siis itse asiassa ole valoilmöstä vaan siitä, että paimenet todellisesti ymmärsivät syntisten pelastuksen tulleen maailmaan. Siksi Biblian käännös kuvaa juuri oikealla tavalla käsittämisen voimaa; se valaisi ennenkaikkea heidän sisäpuolensa ymmärtämään kirjoitusten muuttuneen todeksi, Sanan tulleen lihaan. Ja siten myös heidän, joita moitittiin kovin saastaisiksi, pelastukseksi ja syntien anteeksi saamiseksi. He ymmärsivät sen verran kuin olivat kuulleet vanhoista profetioista, että tätä ne tarkoittivat. Jos eivät olleet kuulleet, niin nyt tuli selväksi. Se oli ahaa- elämyksen kaltainen kipinä joka roihahti heidän sisimmässään. Ja se näkyi ulospäin. He lähtivät kiirehtien katsomaan Jeesus-lastaa. He eivät jääneet pohdiskelamaan, kuinka se enkeli siinä pörräsi, mitenpä olisi, jos mietitään hetken aikaa, kohennellaan tulta jne, keitetään vaikka "soropit". Ei vaan he lähtivät valaistuneina, kiirehtien.

He saivat kuulla lohdutuksen sanoja: teille on tänä päivänä syntynyt Vapahtaja! Syntien sovittaja, vaimon siemen, joka rikkoo käärmeen pään. Paimenet saivat uskoa väärät tekonsa anteeksi. Siihen he uskoivat ja sen mukaan toimivat. Siinä kai se tärkein syy, miksi sanoman kuulivat kedon

paimenet. Jumala näki kaukokatseellaan heidän sydämensä vastaanottavuuden.

Kun paimenet kävivät katsomaan vastasyntyntä Jeesus.lasta, he samalla kertoivat saamastaan enkeliviestistä. Miksi näin? On ehkä ajateltava Mariaa ja Joosefiakin. He olivat kokeneet melkoista nöyryytystä, kun eivät saaneet sijaa majatalossa vaan heidän täytyi majoittua eläinten ruokaosastoon, talliin, jonka syöttökaukaloon Maria kapaloitsi vauvansa. He eivät voineet mitenkään tietää ennakkoon paimenista eikä heidän sanomastaan. Sanoma Jeesuksen syntymästä oli kiirinyt paimenille nopeammin kuin minkään internetin välityksellä ikään. Paimenten sanoma sai aivan epäilemättä Marian haukkomaan henkeään. Näin hyvin Jumala piti huolta hänestä ja pikkupojasta. Siinä yksi syy heidän ihmettelyynsä. Samalla se loi turvallisuuden tunteen; Herra ei ollut vain saattanut häntä raskaaksi ja “mennyt” niinkuin usein arkielämässä tapahtuu, vaan oli jatkuvasti läsnä.

Turvallisuuden tunnetta tarvittiin. Luukas kertoo, kuinka viestin tuoneen enkelin mukana oli suuri taivaallinen sotaväenosasto. Miksi sotilaita tarvittiin? Aina kun Jumala toimii, sielunvihollinen yrittää tehdä tyhjäksi hänen aikeensa ja tekonsa. Niinpä sielunviholliselta eli saatanalta ei ollut jäänyt huomaamatta Jumalan Pojan syntymä ja epäilemättä hän oli paikalla aikeissa tuhota vauva. Jumala oli varustanut sotaväenosaston suojelutoimiin ja niin saatanan aikeet eivät onnistuneet. Ehkä myös siitä syystä Jeesus joutui syntymään niin halpaan paikkaan, ettei saatanana ennättänyt miinoittaa sitä paikkaa ennakolta.

Tämän pahan ilmavallan hallitsijan olemassaolon on voinut havaita jokainen sellainen, joka on tosissaan yrittänyt voittaa sieluja Kristukselle. Saatanana ei anna sellaisen tapahtua ilman häirintää.

Oikeiden sielunpaimenten tehtävä on siis sama kuin kedon paimenienkin; heti kun Herran

kirkkaus valaisee mielen ja sydämen, on alettava toimia sen mukaan, on lähdeittävä kiiruusti kertomaan asiasta toisillekin. Jos Herran kirkkaus ei ole päässyt valaisemaan sisäistä puolta, niin silloin saattaakin jaaritella millaista potaskaa hyvänsä olipa sitten pappi tai muu palkkapaimen ja samasta syystä herätysliikkeistäkin tulee nukutusliikkeitä saati sitten kansankirkoista, jotka voittopuolisesti kadottavat lampaita.